

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 81 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 10 D'ABRIL DE 1909 * * *

¡ALELUYA!

Per amor del Bon Jesús,
a ne qui tan molt estimen,
dels aromes que compraren
tres ampolles n'han omplides;
desvetlades, a trench d'auba,

han partit les tres Maríes:
van a embalsamar el còs
de l'Humanitat Divina.

Quant travessen la ciutat
resplendent lo sol eixia;
quant son a miljan camí
elles amb elles conciren:

¿Qui, la llosa del sepulcre,
nos descantarà?... ¡mesquines!

Tot just quant hi arribaven
un terratrèmol sentiren;
els guardians estramordits
y aterrats d'allà fugien,

y la llosa escorreguda
trossetjats mostrava'ls signes.

S'exhalava de la cova
suau alor d'encens y mirra.

Temoregues hi guitaren
amb lo sant amor per guia,

y, vestit de neu, un àngel
paregué devant sa vista:

«Bon coratge, santes dones,
—lo bell jove'ls advertia,—

sé que cercau a Jesús
crucificat fa tres dies.

Avui ha ressucitat:
sa paraula s'es cumplida.

Veis, aquí'l depositaren...
Ja no hi es. Anau, feis via;

digauho a los seus apòstols
y als deixebles que'l seguien.

Ell ja va devant vosaltres
y a Galilea camina.

Allá'l veureu, jo us ho dic:
qu'es la seva profecia.

REGINA COELI LAETARE

Ben gojoses s'en tornaren
a ciutat, les tres Maríes:

¡Aleluya al Redemptor
que amb sa mort nos dona vida!

Dins Jerusalem entrant,
al Cenacle's dirigien

a portar la placent nova
a la Mare dolorida.

Alegrauvos, Santa Verge,
del cel Senyora y Regina:

vostro'n Fill ressucitat
l'aleluya vos envía.

El meteix que vos portáreu,
després de mort, torna viure.

Alegrauvos, Verge Mare;
aleluya per tots sia.

Conforme heu havía dit,
de bell nou son cor respira.

Pregauli, ditxosa Mare,
pregauli per nos, María.

Y gojosos los apòstols
y els deixebles repetten:

¡Aleluya al Redemptor
que, amb sa mort, nos ha dat vida.

BARTOMEU FERRÁ.

L'ESPURNA

MALLORQUINS:

Som joves. No sentim vocació de *sportmen* perque creim que es una tasca curta per omplir una vida. Volem fer qualche cosa de profit. La vella política s'esfondra: nosaltres no'ns contentam amb maleir ses ruines: demunt elles hi volem fer un treball d'edificació y per això nos aplegam, y conjuram a que tots els qui estimen la patria venguen al nostre costat.

No volem donar a una abstracció estèril y flotant l'entusiasme juvenívol que no més es degut a lo que es carn de la nostra carn y os dels nostros ossos. Els organismes vius creixen de dins a defora, y vet-aquí la raó del nostre nacionalisme.

El nostre gran poeta Joan Alcover, qui amb ulls profètics va llegir la vida íntima de la nostra terra en els fils de llí filat per *La Baulenguera*, va veure també en la fogatera que destrená sa cabellera clara en el cim del Puig Major ara fa dos anys, en la misteriosa revetla de Sant Joan, el primer ciri encès del culte ortodoxe de la Patria, y el cantá amb una ardenta poesia que titolá *L'Espurna*. Li hem manllevat el nom y nos hi hem batejats.

N'hi ha molts a Mallorca qui, o per esser posats en contacte amb la Ciutat de Barcelona, o per haver beguts els halens a la tradició, o per moltes altres causes pensen com

nosaltres; però estam escampats y no'ns coneixem. Y es hora y passa d'hora de que engrunes com som de la Patria, nos afilerem uns al costat dels altres, uns sobre els altres per alsar amunt, ben amunt la murada de reconstrucció. La veu de la sanc crida a tots els seus àtoms: Aplegauvos en glevés! No hem de fer el sort.

Vet-aquí la nostra finalitat. Aplegar les espurnes disperses de patriotisme en una gran fogatera única que s'alsi impetuosa, viva, tota or, tota sanc, com l'escut de les quatre barres!

Deu vos guart.

L'ESPURNA.

Ciutat de Mallorca 1 d'abril de 1909.

* * *

Orgullosos nos sentim de publicar l'anterior proclama qu'hem rebuda de la novella societat L'ESPURNA, y en la que, crida a tots els mallorquins qui's senten ab vocació per entrar dins aquest moviment del Regionalisme de tan belles esperances per la Patria.

Després d'haverla llegida y ferse càrrec de la bondat de la doctrina que sostendrá l'esmentada Societat, que les digníssimes persones que la funden no cerquen el seu benefici, sino l'enlayrament y la cultura de Mallorca, un no pot menos de adherirshi, com ho feim, de tot cor, nosaltres.

La societat no tindrà caràcter local, sino que estableix una especie de federació per tots els pobles de l'Illa, tenguent per tot socis de la meteixa. Per ara té'l domicili a n-el carrer de Berga, número 4, 2n. de Palma. Allá deuen dirigirse les adhesions.

EL TRESOR AMAGAT

I

A una vila qu'está enfora, molt enfora d'aquí, comparegueren un dia devant el jutje dos pajesos.

Concedida la paraula a n-el més vell, digué: Aquest homo, que's veinat meu, m'ha venut un troç de terra. S'altra dia llaurant, llaurant, vaig trobarhi amagat un tresor. Sa meua conciencia no me permet estojarlom, perque jo no he comprat més que sa terra y crec no tenir cap dret demunt el tresor.

Acabat aquest honrat parlament, el jutje

feu parlar a l'altre pajès, que s'explicà d'aquesta manera: Sa meua consciència no me permet tampoc prendre l'or y la plata que formen el tresor, perque no he estat jo qui l'he amagat, y per consiguient no me perteneix. Jo he venut sa terra a n-es meu veinat, tal com se trobava, sens reserva de cas casta.

El jutje, tot encantat ab l'honoradés estrema d'aquells dos homos, pensá breus moments, y després dicta la següent sentència: Jo sé qu'un de voltros té un fill y l'altra una filla, y que aquests dos joves s'estimen y es volen casar. Repartiulos el tresor per parts iguals y aixís podran cumplir pronte els seus desitjos.

Ja ho crec que se conformaren ab la sabia sentència aquells dos bons pajesos, y plens d'alegria corregeren a llurs cases per donar la bona nova.

II

Un foraster qu'havia presenciât aquest judici s'estrenyá fort ferm d'aquella manera de procedir. A sa meua terra, digué, l'assumptó s'haguera acabat d'una manera completament distinta. El comprador no haguera somiat tan sol donar un céntim del tresor trobat a-n el seu veinat, y per aquesta raó s'hauria gordat prou de comunicar a ningú la seua trobada. Si malgrat el seu silenci s'haguera sabut, el venedor l'hauria citat pels tribunals, reclamantli el tresor. Aixís començaria un procés qu'hauria costat tal vegada més de lo que valia tot el tresor trobat.

Quant el jutje sentí això va preguntar a-n el foraster: ¿El sol, surt tois els dies a encalentic el vostro país?

—Si—va respondre'l foraster.

—¿Y hei plou també per allà?

—Segurament.

—Mirau quina cosa més rara; y auveyes, y vaques se n'hi crien per la vostra terra.

—En tenim moltes guardes y ben polides.

—¡Ah!, idò ja ho comprenc, digué'l jutje. Es per aquests innocents animals que Deu fa sortir el sol a la vostra terra, y abeura aquesta ab les plujes del cel; perque lo que's voltros no merexeu de cap manera aquests beneficis.

F.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

ES PAS DEL REY SALOMÓ (1)

El rey Salomó, un dia, anant per un carrer, veu dues al-lotes a una finestra, bufarelles de tot i que feyen un cap ben viu, i tot-d'una ja les escomet; pero una d'elles li diu:

—Senyor Rey, si Vossa Reyat Majestat mos vol festetjar un'estona, no estam per havermos d'esgargamellar cridant, ni volem que sa gent que passa, hajen de sentir sa nostra conversa. Per lo metex, o no hi haurá festetjament, o s'ha de posar dins un còvo que li amollarem; llavò'l pujarem fins a s'alsada de

(1) M'ho contava el sen Miquel Recó i el sen Bernat Canyeto, dos missatges veys de ca-nostra, al cel sien tots dos.

sa finestra, i axí porem conversar sense escanyonarnos ni que negú haja de sebre de que rallam.

Com el rey Salomó ja no hi veyia de cap bolla devant aquelles dues pitxorines tan xerevel·les, de tan que li agradaven, ja hu crec que hi consentí. Elles li amollen es còvo, ell s'hi afica, i elles estira qui estira. Com el tenen a mitján alsada de sa finestra diuen, ses grans polissones:

—Senyor Rey, no porem pus, estam acabades, haurem d'esperar una mica per acabar-lo de pujar. ¡Es que Vossa Reyat Majestat es massa fexuc! ¿Que fa estona que no s'es confessat? (2) ¡Com que'n fassa cara!

El rey Salomó estava tot embambat mirantles-se i sentintles embuyar, fil am tanta de gràcia.

¿Que me'n direu? Ell cop en sec li tanquen sa finestra, i ja no les veren guaitar pus.

Bé les cridava, baxet baxet, el rey Salomó, per que la gent que passava no s'en temés, pero tot va esser de bades.

I el pobre allà penjat dins es còvo. Mirava a veure si botaria, pero ¡ca! era massa amunt; perillava rompre-se cama o cuxa.

I la gent que passava, com el veyen d'aquella manera, poreu fer contes que devien dir, i si n'hi devien tirar de fisconades devall devall.

I ell que tayava claus; poreu pensar.

A la fi, envia a demanar es criats, que li dugueren un'escala de gat, y axí pogué devallar de dins es còvo.

Allò va esser un rum-rum dins la ciutat, i negú parlava d'altra cosa.

I ¿que fa'l rey Salomó?

Agafa dos moxos joves, i les ensenya d'estar asseguts demunt sa taula agontant am ses cames de devant una candela per fer llum es temps qu'ell sopava.

Com les tengué ben ensenyats, convidá a sopar tota sa gent grossa de la ciutat.

—No vos dic res si hu va haver d'esser llarga sa taula, i si s'en hi aplegaren de panxes vergonyants.

I tothom se mirava's dos moxos asseguts demunt sa taula, qu'agontaven sa candela am ses potes de devant i feyen llum, sense bategarse.

—¡Pero, senyor Rey! li deya tothom. ¿Com s'ho ha fet Vossa Reyat Majestat per ensenyar tan bé aqueys dos animalets?

I bé los allargaven tayades i bobons per veure si s'hi abordarien i tirarien sa candela; pero ells ¡ben alerta a bategarse!

Assetsuaxí el rey Salomó alsa una escudella qui tenia girada demunt sa taula, i hi va haver una rata ben grossa, que pega fua i futx com la bala.

Com es moxos la guipen, tiren sa candela a n-el dimoni, i ja han pegat llongo cap a sa rata, qu'al punt la sentiren giscar de mala manera, i haviat la se varen haver engolida aquells garameus la mitat per hom.

—¿E-hu veys? diu a-les hores el rey Sa-

(2) Si a un el troben molt fexuc, li solen demanar a Mallorca si fa estona que no s'es confessat, bax des supòsit de qu'un, en confessarse, se descarrega dels pecats.

lomó. Si's moxos per encalsar i eglapir una rata, se fans trons de tot, ¿que té d'estrany si un homo per festetjar al·lotes garrides, devogades s'esposa, com me succeí a mi s'altra diassa, a que li fassen un mal terç, com el me feren aquelles dues revel·leres?

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

EL SR. LE PE

El Sr. Le Pe nos ha enviat desde Felanitx una carta escrita en castellá, (lo qual estranyam molt del seu mallorquinisme), en que se manifesta molt disgustat dels nostres comentaris a sos articies sobre Regionalisme publicats demunt *El Felanigense*, y nos suplica que recomanem als nostres suscriptors la lectura desapasionada d'aquells articies. Aixís ho feim amb molt de gust. Que'l lector imparcial examini bé lo qu'ell diu y lo que deim nosaltres y que veja ell meteix si son o no raonables els nostres comentaris.

PRIMER CONGRÉS NACIONAL DE TERCIARIS FRANCISCANS EN ESPANYA

Hem rebut el seu reglament y questionari. La celebració d'aqueix Congrés obeex al desitj de solemnizar el seté centenari de la fundació de la Primera Orde Franciscana, y de contribuir al esplendor de l'Any Sant, o Jubileu pleníssim que gosa la Catedral Compostelona. Son objecte principal es estrenyer l'unió íntima entre totes les Congregacions de la Tercera Orde, perque la seva acció en favor de la reforma cristiana resulti més profitosa.

Si a algú de nostres suscriptors li interesás llegir aquest reglament y questionari, el posam a la seva disposició.

PREPARATIUS DE CAMPANYA

Ja comensen a prepararse els seminaristes pera la creuada de propaganda a favor de la *Bona Prempsa* qu'han de realisar l'estiu qui vé.

La secció del de Sevilla ha'nviades instruccions y materials de propaganda a n-els vuitanta seminaris d'Espanya.

A n-aquests, se treballa ab gran activitat per reorganisar els *Centres* y procurar instruir y entusiasmar a n-els joves alumnes per medi de *salons de lectura*, *conferencies*, y *vellades periodístiques*, tan notables com les celebrades a n-els seminaris de Santiago y Madrid.

Escapulons

BILLETES DEL BANC FALSOS.—El Secretari general del Banc d'Espanya ha publicat el següent avís.

Se han reconocido Billetes falsos de la serie de 100 pesetas, emision de 30 de Junio de 1906, diferentes de la falsificación anunciada en 10 de Diciembre de 1907.

Sus principales diferencias respecto de los billetes legítimos de la misma serie, consisten en la indecisión del dibujo de las figuras

obscuridad del conjunto, palidez de las tintas del fondo policromo en el anverso y tono violado del reverso. Medido horizontalmente, el grabado es en el billete falso sensiblemente mayor el anverso y aún más en el reverso, excediendo la dimensión de éste unos tres milímetros a la del billete legítimo. La capacidad del papel es muy visible y es el tacto menos áspero, por haber sido brillantada la superficie del falso mediante presión y empleo de una substancia untosa.

FRARES Y REPUBLICANS.—El diputat catalá Sr. Nougués al censurar en el Congrès que dos frares franciscans formassen part de l'embaixada espanyola enviada a Fez, va dir que'ls republicans hi tenen a Marroc més correligionaris que'ls frares.

Aquesta vegada hem de donar tota la raó a n-en Nougués, puís es molt lògic que en un país de salvatges, tenguen més correligionaris els republicans, al estil dels d'aquí, que no els frares franciscans.

UNA CARTA PONTIFICIA.—De Roma comuniquen que'l Papa dirigirá dins pocs dies una carta als Prelats y feels espanyols.

Pio X invitará als catòlics d'Espanya a unir-se pel bé de la Religió, olvidant les divergències polítiques que'ls tenen separats.

NOCES D'OR DE MIREIO.—Per les pasqües de Pentecostés se celebrarà a Arles el cinquentenari del célebre poema provensal, publicat per primera vegada l'any 1859.

Totes les Arlessianes que's diuen Mireio y de la edat de la heroína de Mistral, se reuniran y aniran a cantar en homenatge al poeta del qual s'inaugurarà una estàtua, obra del escultor Riviere, que reposa sobre d'un pedestal decorat am baixos relleus de Feigoule.

Per fi Mistral admirará el Museu arlessiá, organiat, gracies als diners del premi Nobel.

Les festes de les nocés d'or comensarán el disapte de Pásqua y durarán tres dies.

Ab motiu d'aquest cinquentenari, E. Lefebvre ha publicat la bibliografia y la iconografia del gran poema de Federich Mistral. Segons son treball, s'han fet d'ella 28 traduccions en francés, 6 en espanyol, 3 en alemany, 4 en inglés, 2 en hungar, 6 en italiá, 3 en suís, y una en polac, en rumá, en rús, en tcheque. També han feta una edició del gran poema ab la escripiura Braille pera us dels cegos.

Unes 40 obres musicals, desde l'òpera als vals de saló s'han inspirat en ell.

Es inmens el nombre de nines a les que s'ha donat son nom; ab ell han estat batiats gran nombre de carrers, yachts, viles, etc. Existexen plumes metáliques y bombons que porten el nom del poema y fins una tintura pera'l cabell es coneguda baix son titol.

Noves d'Inca

Hem comensat a repartir entre nostres subscriptors el follet que prometerem regalarlos per les festes de Nadal, y qu'ens havia estat impossible enllestir més prest a causa de l'embaixada de feina que ha hagut a l'imprenta de CA—NOSTRA durant l'hivern.

Els subscriptors qu'encara's troben al des-

cubert de la suscripció del any passat, tot d'una qu'es posin cabals ab aquesta Administració les enviarem el follet. Els que paguen manco de 4 pess. a l'any, de suscripció, no tenen dret a dita obreta.

Nostro estimat colaborador, Mossen Salvador Galmés, autor d'aquesta obreta, fonc a Lourdes sens pensar escriure res de la Pelegrinació Mallorquina, així es, que no prengué cap nota per la seva labor. Mes, la descripció qu'en fá, es tant detallada y hermosa, que ningú diria que les impressions y notes no fossen recullides ab esment. De la graciossa naturalitat del lletguatge, de sa viva descriptiva, de les imatges, que com a brillants, hi resalten, y del fervor y entusiasme religiós que hi vessa; res ne volem dir. Nostros lletgídors tendrán ocasió d'assaborir sa lectura y judicar de son mèrit.

Ara nosaltres volem fer constar l'agraïment en que tenim a l'amic Sacerdot, per haver-nos cedit l'original del follet, en qu'hem pogut obsequiar a nostros amics.

—La nova de que vendrán a establirse a Inca els Frares Franciscans de la Tercera Ordre, de la provincia de Mallorca, aquesta vegada pareix que será certa.

Segons ens han assegurat, per obligarlos a que venguen a n-aquesta localitat, les distingides Senyores D.ª María Ignacia y D.ª Catalina Verd, acaben de comprar gran part del ex-convent de Sant Francesc ab l'intenció de cedirho a n-els esmentats Pares. Igualment, ab el meteix fi, les bondadoses Senyores, D.ª Josepha y D.ª Concepció Morey, les cedeixen una casa que també hi tenen a continuació, pogueut d'aquesta manera dispondre d'un estens local per poder albergarshi els fills de Sant Francesc.

Molt ens alegrariem que la nova se confirmás, y poder felicitar a les senyores Verd y Morey per son desprendiment en favor d'una institució qu'ha de reportar a n-aquesta ciutat molts de beneficis morals y de cultura.

—Dimecres propvinent a Lloseta hi haurá festa grossa ab motiu de celebrarshi la *Romeya* anyal de la Mare de Deu del Cocó.

Al matí a la parroquia de Lloseta se farán solemnes cultes, consistent en ofici major ab sermó que farà l'orador sagrat, Mossen Crespi de Sineu.

A les dues del capvespre reunides les autoritats, clero y poble, en processó, partirán a la capella del Cocó a cantar una salve a la Mare de Deu. Y després... escloveyades de penades per fer el pancaritat y ballet y truy a voler.

—Dijous dematinada morí D. Joseph Ferrá, propietari d'aquesta localitat. Deu haja trobat la seva ánima en gracia, y don a sa desconsolada viuda D.ª Francisca Verd, el dò de la resignació cristiana per suportar la pena de tan irreparable pèrdua.

—Demá ab el tren que baixa de Palma el cap-vespre, passarà per Inca en direcció cap a Lluch, una Pelegrinació de les Escoles Obreres de la Congregació Mariana de Palma.

—Están sacramentats D. Joan Amer y la mare de D. Francesch Ferrer, inteligent rellotger d'aquesta localitat. Deu assistesca als pobres malalts per la part que sia més convenient.

—D. Ignaci Figuerola, de Palma, mos fa saber que ha inroduides importants reformes en les seccions de *CASTRERIA* y *PAÑERIA*, posant personal competent per servir en puntualitat y esment als seus nombrosos parroquians. Y al meteix temps mos participa que ja li son arribades les robes de la temporada primaveral.

—Les funcions de Setmana Santa a n-aquesta ciutat se son celebrades ab la solemnitat acostumada, apareguent els Monuments, en totes les iglesies, adornats ab multitud de flors y plantes aromátiques.

A la processó del *Dijous Sant* s'hi notá l'ausencia de s'element militar que acostumava assistirhi y sol no ferhi falta per totes les parts aort están de guarnició.

—El Sr. Bisbe de Mallorca ha nomenat a Mossen Guillem Pujades, capellá del convent de Sant Geroni, y al meteix, Rector del Oratori de Santa Magdalena, càrrecs que quedaren vacants per la mort de Mossen Antoni Coll.

Es per demés dir, que tant l'iglesia del Puig d'Inca com la del convent de gerònies están d'enhonabona, coneguda la laboriositat y actitud del digne sacerdot que per espay de 20 anys ha desempenyat el càrrec de Vicari ab aplauso y satisfacció de tots.

Son germá Mossen Miquel, es estat nomenat pel càrrec de Vicari qu'ell tenia.

Felicitam els dos germans sacerdots, Pujades, per sos respectius nombraments.

—Dia 31 de Mars, nostro amic, D. Bartomeu Pujol, va fer els exercicis de reválida que li faltaven, obtenguent el titol de Mestre. Lo felicitam.

PUBLICACIONS REBUDES

REGALO DE LA PRIMERA COMUNIÓ.

El més útil y profitós que se pot fer a n-els nins y nines es indudablement el llibret *La Comunió Frecuente*, escrit pel Rnt. P. Joseph Tordelespar Pvre. Conté entre moltes materies les sigüents: Doctrina de la Iglesia respecte la Comunió freqüent. No deu atènrse a les escuses per obrar en contra. Medis práctics per treure tot el fruit possible de la Comunió freqüent.—Forma un elegant llibre de 192 planes, enquadernat en negre, venent-se al baratíssim preu de 0'25 pess. l'exemplar en la Llibrería de Montserrat, Ferrán VII, 43, Barcelona, y en totes les llibrerías catòliques d'Espanya.

VARA FLORIDA DE SAN JOSÉ.—Baix aqueix titol acaba de publicarse un manual de devocions Josefines que creim qu'es el més complet y variat que s'es publicat fins avuy. Les meditacions y jaculatories son noves, y els exemples son trets de les obres dels més acreditats autors. Es com un ramell de piadoses devocions per tot l'any poder obsequiar el Sant Patriarca, y alcansar sa poderosa protecció en les nostres necessitats, escrit per Mossen Felix Sardá y Salvany, Director de la «Revista Popular».—Llibrería y tipografia catòlica: Pi, 5, Barcelona, venet-se també en nostra Llibrería.

MEMORIA Y BALANS.—Hem rebut el de la Caixa Rural de Sant Llorens des Cardassar. Está escrit en la llengua materna. Les seves cifres demostren d'una manera satisfactoria que quant se treballa en fe y voluntat se pot fer molt a benefici del poble, y que de seguir així, aquest, ben aviat conixerá qui l'estima, qui el cerca per ferli bé y qui'l cerca per treurerne raça.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

SENYALS DE PLUJA

Ab l'observació dels animals podem veure alguns pronòstics sobre'l temps. Axís per exemple, son senyals de propera pluja:

Quant les aronelles s'en pujen ràpidament, y tornen devallar després toc no toc la terra.

Quant se noti que'ls coloms se torbin a tornar a n-el colomer.

Quant les mosques piquen fort y sovint.

Quant les beyes no s'allunyen de la cayera.

Quant les oques remenen les ales, volen, xisquen y fiquen el cap inquietament dins l'aigo.

Quant les gallines se remolquen p'en terra.

Quant el gall canta sovint remanant ses ales.

Quant les caballeries espolsen repetidament les oreyes.

Quant les òlibes xisquen a posta de sol.

Quant el ca grinyola llargament.

Quant la vaca mira'l cel aspirant ayre ab els nassos.

Quant els granots están a flor d'aigo y canten més que de costum.

Quant el pavo real crida a cada moment.

Dits... y fets

L'ÀGUILA Y EL MOIX

Hi havia una àguila que feia sa torniola per devers una casa de fora-vila vetlant una llebre.

La vegé a punt, i com un llamp, se vá deixá caure, la gafa amb les seves arpes, i la s'en du per l'aire.

Emperò, molt aviat s'en vá teme de que no devia esser una llebre lo qu'havia agafat, perque se defensava molt bé.

Y era, qu'encara que s'águila tengui sa vista tan fina, s'havia enganada i havia pres gat per llebre.

Y el moix, no tan sols se defensava sinó qu'havia clavat ses quatre arpes a n'es cos de l'águila, i li aficava ses dents a n'es coll.

—Deixem,—va dir l'águila—i jo te deixaré.

—Molt bé—vá contestá el moix—però jo no tenc ganes de caure de tan amunt i fermé mil bossins.

Tu que m'has aixecat, debaixem y tornem allá ont estava.

Y l'águila no vá tenir més remei que fé lo que volia el moix.

J. C.

EL JOC DEL «DÓMINO»

¿Qui va inventar el joc del dòmino?

Vet-aquí un punt en que'ls autors encara no s'han posat d'acord.

Uns atribueixen l'invenció als grecs, altres als xinós, altres als jueus.

Y vet-aquí que un nou investigador dona la gloria als frares benedictins de Mont Canissi.

Dos dels frares varen imaginar ensenyarse

presses quadrades senyalades ab diversos punts negres.

Jugaven sense enraonar, perque la regla del silenci axís ho eczigia.

El que guanyava ho anunciava al seu company ab un versícol dels Salmes.

La costum va anar abreviant el versícol, fins que va quedar reduit a la sola paraula: *Dómino*.

Y aquesta paraula va donar nom al joc del dòmino.

Es possible.

Però cal esperar noves investigacions que aclarin l'assunto.

La librería

DEN MIQUEL DURÁN

Continuació del catàlec de les obres de pietat y Religió que sempre n'hi ha existencia en aqueix Centre de bones propagandes.

Mes de Marzo. (Sardá y Salvany).—La Vara Florida. (del meteix autor.—Mes de Maig. (Costa)—Mes de Maria. (Ribas).—Mes de la Inmaculada. (Vengara Atúnez).—Mes del Cor de Jesús. (Torres y Bages).—Mes de Junio. (Sardá y Salvany).—Oficio Parvo de N. S. (distintes edicions).—Reclinatorio. (Segur)—Maná del cristiano. (P. Claret).—El meteix en catalá.—El Corazón Educado. (Casas y Abat)—Glorias de Maria. (San Alfons M.ª de Ligori). Distintes edicions.—La Perla de las promesas. (Nou divendres del Cor de Jesús).—Esperanza a los que Lloran. (Marchal).—Tesoro divino. (Lavalle).—Comunión Frecuente. (Tordelespar).—Arco Iris del Paz. (Ulloa)—La Comunión es mi vida. (Lebón).—Documentos para tranquilizar las almas. (Quadrupani.—Mater Admirabilis. (Sardá y Salvany).—La Comunión es mi vida (Lepon).—Manual Eucarístico. (Gracián).—Compendio Litúrgico.—Directorio del Sacerdote. (Valuy).—Las Letanias del Nombre de Jesús. (Martín S. J.).—Abandono de si mismo. (Causade) Jesucristo. Regla del Sacerdote. (Frassinetti).—Vida Divina y Camino Real. (P. Nieremberg).—Santa María Magdalena. (Lacordaire).—Suma espiritual. (Figuera).—Ejercicio de las Siete Palabras. (Les tres horas).—Ejercicio cotidiano.—Diferencia entre lo temporal y Eterno. (Nieremberg).—Lectures piadoses. (P. Rodeles).—Del destierro de la patria. (Agustí.)

Seguirá.

INCA, MALLORCA, 1, INCA.

EN LA "BIBLIOTECA

EMPORIUM,

acaba de publicarse

LA MÁS ESTUPENDA NOVELA DE ESTE SIGLO
intitulada

El Amo del Mundo

POR ROBERTO HUGO BENSON, PBRÖ.

440 págs. de 20 × 13 cms.

En rústica, ptas. 3; en tela, ptas. 4.

Se vende en nuestra Librería, Mallorca, 1, Inca.

Imprenta de

"Ca-Nostra,"

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES

SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA,

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de subscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 20 cèntims mensuals, 2° 40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 cèntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.